Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25884
Copyright: Admont, Benediktinerstift

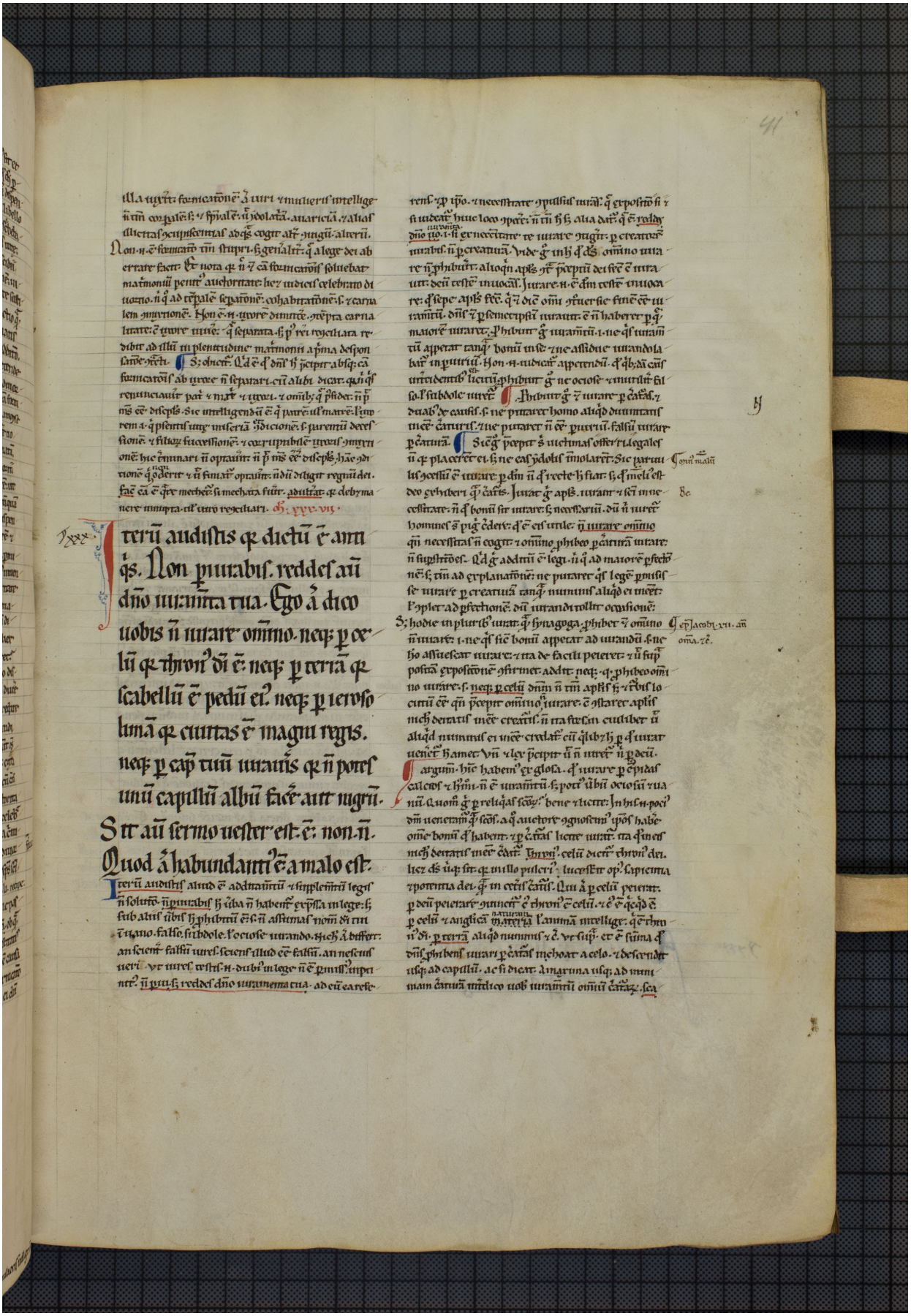

Iterū audistis q̃ dictū ē antiq̃s. Non periurabis. reddes aut dño iuramenta tua. Ego aut dico uobis nō iurare omino. neq; p celū q̃ thronus dī ē. neq; p terrā q̃ scabellū ē pedū eius. neq; p ierusolimā q̃ ciuitas ē magni regis. neq; p caput tuū iurabis q̃ nō potes unū capillū albū facere aut nigrū. Sit autē sermo uester est. ē. non. nō. Quod ab habundantia malo est.

Iterū audistis aliud ē admaiorū. simplicioribus legis nō soluto. nō periurabis. h ūba nō habent expressa in lege. h; sub aliis ūbis hi prohibuē ē. s. nō assumas nomen dī tui in uano. falso. sibi dole. l. ociose iurando. Sed ab differt. an scient falsū uel scient aliud ē falsū. an nescius uerū. ut uel. ut sit. h. dubia in lege nō ē. p multis. impetrē. nō periu. h; reddes dño iuramenta tua. ad eū ea referens. q̃ ipso. et necessitate. q̃ publica iurat. q̃ exposito si et si iudex huic loco. q̃ aliq̃ dicit. nō tū h; alia dat. q̃ ē. reddy dño iuramenta. i. si ex necessitate te iurare. q̃ iurabis. nō p creatura. Inde. q̃ in h; q̃ dicit. omino iurare nō prohibet. aliq̃ n. apl̃s. q̃ p̃ceptū dei sic ē iurare: deū testē inuocat. Iurare. n. ē cū testē inuocare: q̃ sepe apl̃s fecit. q̃ ti dicē omi. q̃ uer sic fuit ē iuramētū. dūs. et p semetipsū iurauit. ē nō haberet q̃ maiorē iurare. Prohibet q̃ iuramētū. i. ne q̃s iuramētū appetat tanq̃ bonū in se. ne assidue iurando labat in periuriū. Non. n. iudicat appetendū. q̃ ab dū cās iuramentū licitū prohibet. q̃ ne ociose. et iuriū fal so. l. sibi dole iurē. Prohibet q̃ iurare p creat. et dicat causis. s. ne puraret homo aliq̃d dum iurans iurē. et iuriū. et ne puraret nō ē periuriū. falsū iurare p creatura. Sic q̃ p̃ceptū s̄ uictimas offerri legales nō q̃ placeret ei. h; ne easdē nō olarent. Sic parauit q̃ cessū ē iurare. p dū nō q̃ recte. h fiat. h; q̃ meli est deo exhibere q̃ cāris. Iurat q̃ apl̃s. iurant et sē ne cessitate. nō q̃ bonū sit iurare. h; necessariū. dū nō iurē hominē. s pig̃ cederet. q̃ ē eis utile. nō iurare omino qui necessitas nō cogit. et omino prohibeo p creatura iurare: nō suppriores. Qd q̃ adamū ē legi. nō q̃ ad maiorē pfectionē. h; tū ad explanationē. ne puraret q̃s legē permisse iurare p creatura tanq̃ numinis aliq̃d ei inest: l. propter ad perfectionē. dū iurandi tollit occasionē.

S; hodie in plurib iurat q̃ synagoga. prohibet et omino nō iurare: i. ne q̃s sic bonū appetat ad iurandū. h; ne ho assuescat iurare. et ita de facili peierat. et nō sup posito expositionē. firmet. adatur. neq; q. prohibeo omino iurare. s. neq; p celū dōm nō tū apl̃s h; et ubi locutus ē. qui p̃ceptū omino iurare. ē. stare. apl̃s nech detractis inē creatis. nō ita fere in cuiuber nō aliq̃d numinis ei inē. circlat. eū q̃libet h; p q̃ iurat uenerē. h amet. vū. et ex p̃ceptū nō nō iurē nō deū.

Argumū. hic habem ex glosa. q̃ iurare p epidas calcos. et hūmi. nō ē iuramētū. h; potest ubi ociosū iuramētū. quom q̃ p relinq̃at scōs. bene et iuste. In his. poci dō uenerant q̃ scos. a q̃ auctore agnoscunt. ipos habe omne bonū q̃ habent. et p creat. licite iurat. ita q̃ in eis nech detractis inē ēant. Thronus celū dicit thronus dei. licet ds ubq; sit. q̃ nullo pateat. lucesit op. sapientia et potentia dei. q̃ in celis cānis. Ita a p celū peierat. p deū peierare. nunciat. o thronus ē celū. et ē q̃ ds ē. p celū et angelicā natura. l. anima intelligē. q̃ thronus dī. p terrā aliq̃d numinis et. ve sup. et ē sūma q̃ dūs. prohibens iurari p creat. incohat a celo. et descendit usq; ad capillū. ac si dicat. a magna usq; ad minimam creatū. dico uob iuramētū omnū creat. sca